

วัฒนธรรมการสักยันต์ของวัดบางพระ อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม
Yantra Tattoo Culture of Bang Phra Temple Nakhon Chai Si, District Nakhon
Pathom Province

ชนัตถ์ วัฒนา Chanat Wattana
วรลัญจ์ บุญยสุรัตน์ Worapun Boonyasurat
สาขาการจัดการศิลปะและวัฒนธรรม คณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ajthonglor@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาวัฒนธรรมการสักยันต์ในประเทศไทย 2) เพื่อศึกษาวัฒนธรรมการสักยันต์ของวัดบางพระ อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยวิธีการค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิวัฒนาการของการสักยันต์ในประเทศไทย ร่วมกับการสังเกตแบบมีส่วนร่วมในพิธีกรรมการสักยันต์ของวัดบางพระ อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ซึ่งวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) จากการลงพื้นที่เก็บข้อมูล และนำเสนอผลการวิจัยเป็นเชิงบรรยายและแปลความตามวัตถุประสงค์ในการวิจัย

พบว่า 1) การสักยันต์ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันยังคงเป็นวัฒนธรรมที่มีความเชื่อเชื่อมโยงกับพุทธศาสนาเสมอมา โดยกำเนิดจากภาษาขอมโบราณและภาษาบาลีพุทธพระคัมภีร์ และลักษณะพิธีกรรมการสักยันต์ด้วยการทอคาถาอาคมจากพระอาจารย์สืบทอดสู่ช่างสักที่เป็นฆราวาสที่ปรากฏในปัจจุบัน รวมถึงความศรัทธาในพระเกจิอาจารย์ที่สักยันต์จึงมีอิทธิพลมากต่อการตัดสินใจที่จะรับการสักยันต์ และ 2) วัฒนธรรมการสักยันต์ของวัดบางพระ อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม มีชื่อเสียงจากการลายสักยันต์จากหลวงปู่หิม และถ่ายทอดสู่หลวงพ่อบุเป็น ทำให้คนที่ศรัทธาในพุทธคุณของลายยันต์ที่ท่านเป็นผู้คิดค้น จึงนิยมมาที่วัดบางพระ และที่นี่มีเอกลักษณ์ที่ผู้รับการสักยันต์ไม่สามารถเลือกลายยันต์ได้ต้องให้พระอาจารย์เป็นผู้กำหนดให้ แต่ปัจจุบันความเชื่อในพิธีกรรมนี้ได้ค่อย ๆ เลือนหายไปตามกระแสนิยมของคนสมัยใหม่

คำสำคัญ : สักยันต์ , วัดบางพระ

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the Yantra tattoo culture in Thailand 2) to study the Yantra tattoo culture of Bang Phra Temple. Nakhon Chai Si District Nakhon Pathom Province By using a qualitative research model with a method of researching data from various research papers related to the evolution of tattooing in Thailand. together with the participant observation of the talisman tattooing ritual of Wat Bang Phra Nakhon Chai Si District Nakhon Pathom Province which analyzes the data by content analysis from the data storage area and present the research results in a descriptive and interpreted manner according to research objectives.

It was found that 1) Yantra tattooing from past to present is still a culture that has always been linked to Buddhism. Born from the ancient Khmer language and the Pali Buddhist scriptures. And the characteristics of the talisman tattooing ritual by reciting a spell from a monk inherited to a lay tattoo artist that appears today Combined with faith in Buddhist monks who have tattooed talisman, it has a great influence on the decision to get a talisman tattoo and 2) the culture of tattooing at Bang Phra Temple. Nakhon Chai Si District Nakhon Pathom Province It is famous for the talisman tattoo from Luang Pu Him. And pass it on to Luang Phor Pen Make people believe in the merit of the talisman that you invented. Therefore, it is popular to come to Wat Bang Phra. And here there is a uniqueness that the tattoo recipient can't choose the talisman pattern. It has to be assigned by Phra Ajarn. But nowadays the belief in this ritual has gradually faded away according to modern trends.

Keywords: Yantra Tattoo , Bang Phra Temple

บทนำ

วัฒนธรรมที่เกิดจากความเชื่อความศรัทธาของมนุษย์นั้นต้องอาศัยการสั่งสมและสืบทอดจนในที่สุดกลายเป็นที่ยอมรับของสังคมโดยรวม ซึ่งแต่ละท้องถิ่นมีวัฒนธรรมทางความเชื่อที่มีรูปแบบหลากหลาย บางวัฒนธรรมเกิดจากความเชื่อความศรัทธาที่มาจากค่านิยมที่เชื่อในการได้มาซึ่งความคงกระพัน การสร้างขวัญกำลังใจจากการเผชิญภัยอันตรายร่วมกับพิธีกรรมทางไสยเวทย์ที่มีความข้องเกี่ยวกับพุทธศาสนาและปรากฏในวัด ดังเช่น การสักนั้บว่าเป็นวัฒนธรรมที่ถูกสั่งสมและสืบทอดปรากฏในสังคมมาช้านาน เป็นลักษณะการเอาเหล็กแหลมแทงลง ใช้เหล็กแหลมจุ่มหมึกหรือน้ำมันแดงที่ผิวหนังของร่างกาย ให้เป็นอักขระ เครื่องหมาย หรือลวดลาย วัฒนธรรมการสักนี้ล้วนเกิดจากความเชื่อความศรัทธาในความพลังของผู้ที่ได้รับการสักจากอาจารย์สักที่นับถือกันมาแต่ในอดีต โดยแต่ละท้องถิ่นของสังคมไทยยังคงมีความเชื่อในการสักประจำท้องถิ่นอยู่จนถึงปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็น การสักลายของลาวพุงดำทางภาคเหนือ การสับลายของอีสาน เป็นวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นในอดีตเพื่อการสร้างขวัญกำลังใจเสมือนสร้างความมั่นใจต่อการเผชิญสิ่งอันตรายที่จะเข้ามา ความเชื่อเรื่องการแก้คุณไสยรวมถึงค่านิยมทางสังคมในอดีตที่เชื่อว่าผู้ชายที่สักจะถูกสังคมมองถึงความอดทน แข็งแกร่ง ไม่นิยมให้ขาเป็นสีขาว และหากผู้ชายมีรอยสักจะเป็นที่ชื่นชมในหมู่ของผู้หญิง หากอีกมุมมองในด้านคติความเชื่อนั้นเพื่อเป็นสิ่งที่ยึดเหนี่ยวทางใจของกลุ่มชนแต่ละพื้นที่ของสังคมไทย

ซึ่งในสมัยอยุธยาเริ่มปรากฏของความเชื่อของพระพุทธศาสนาและศาสนาพราหมณ์-ฮินดู (วานิสา บัวแย้ม, 2556) ใช้อักขระขอมและภาษาบาลีในการสักยันต์ และเริ่มชัดเจนอย่างมีแบบแผนในการนำยันต์มาใช้หลากหลายรูปแบบ ทั้งการสักไว้ตามร่างกาย และการเริ่มปรากฏของการสร้างเครื่องรางของขลัง ไม่ว่าจะเป็น ผ้ายันต์ เสื้อยันต์ ตะกรุด มีดหมอ พระผงเป็นต้น ทำให้ยันต์มีความสำคัญเชื่อมโยงในการให้คุณหรือการสร้างอานุภาพ ทั้งนี้ในการสร้างยันต์ไม่ใช่แค่การเขียนออกมาเป็นรูปแบบยันต์อย่างเดียว หากจะต้องร่วมด้วยการกำหนดจิตในการลงอักขระ การประกอบพิธีกรรมต่าง ๆ อย่างครบถ้วนด้วย งานวิจัยดังกล่าวสะท้อนถึงการสักยันต์ที่เชื่อมโยงกับความเชื่อทางพระพุทธศาสนาผสมผสานเข้าด้วยกัน ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับความเชื่อคุณพระรัตนตรัย หรือบทสวดต่างๆ โดยการนำคำย่อของบทสวดหรือเลือกเฉพาะท่อนที่น่าสนใจมาสักบนร่างกาย และมีความเชื่อว่าถ้าสักลักษณะนี้จะให้คุณของพระพุทธเจ้าบังเกิดขึ้นบนร่างกาย และจะคงกระพันแคล้วคลาดปลอดภัยได้ดังที่ปรากฏในปัจจุบันที่ผู้สักนิยมสักตั้งแต่บริเวณช่วงเอวขึ้นไปยังศีรษะ และส่งผลให้เกิดความเชื่อ

ความศรัทธาและพิธีกรรมในขั้นตอนการสักยันต์ตามมา จึงปรากฏเป็นวัฒนธรรมทางสังคมท้องถิ่นต่าง ๆ สังคมไทย สำหรับปัจจุบันวัฒนธรรมการสักเกิดจากความเชื่อความศรัทธาในอาจารย์ที่สักและลายสักยันต์ยังคงข้องเกี่ยวกับทางพุทธศาสน์อยู่ แต่รูปแบบคติความเชื่ออาจเปลี่ยนแปลงไปเป็นการสักยันต์เพื่อความคงกระพันหรือเพื่อเมตตามหานิยมในเชิงธุรกิจมากขึ้นผ่านลายสักตัวอักขระโบราณหรือลายสักรูปสัตว์ต่าง ๆ ที่เชื่อถือว่ามีผลให้พุทธคุณแก่ผู้รับการสักต่างกันไป ซึ่งทางภาคกลางที่มีชื่อเสียงลำดับต้น ๆ ของประเทศและเป็นที่รู้จักในนานาชาติ หนึ่งในนั้นคือการสักยันต์ของสายวัดบางพระ อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม (ส.บุญฤทธิ์, 2555) โดยตำนานการสักยันต์เริ่มจากหลวงพ่อบุณ ซึ่งชื่อเสียงด้านลงคาถาอาคมการสักยันต์เป็นที่ลือถึงพุทธคุณความคงกระพัน เมตตามหานิยม ก่อนที่ท่านจะมาดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดบางพระ เมื่อ พ.ศ.2518 และมรณภาพเมื่อ พ.ศ. 2545 ตลอดการดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาส นอกเหนือจะปฏิบัติกิจของสงฆ์อย่างครบถ้วนแล้ว ยังคงพัฒนาวัดและบริจาคเงินไม่ต่ำกว่าสองร้อยล้านบาทโดยสาธารณประโยชน์แก่ชุมชนแวดล้อมให้เจริญรุ่งเรืองมาโดยตลอด อาทิเช่น โรงพยาบาลหลวงพ่อบุณ สร้างสะพานข้ามแม่น้ำนครชัยศรี ก่อตั้งวิทยาลัยอาชีวศึกษาหลวงพ่อบุณอุปถัมภ์ พิพิธภัณฑสถานพื้นบ้าน เป็นต้น ตลอดจนสนับสนุนส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นให้ความรู้คุณธรรม และปลูกฝังให้ชาวบ้านมีจิตสำนึกรักภูมิถิ่นฐานบ้านเกิดของตน ดังเช่นที่ท่านได้พัฒนาบ้านเกิดของท่าน ณ ที่แห่งนี้นั่นเอง และสิ่งหนึ่งที่รุ่งเรืองมีชื่อเสียงควบคู่ตลอดระยะเวลาที่ท่านมีชีวิตอยู่คือ การสักยันต์ พิสูจน์ได้จากข่าวจากหนังสือพิมพ์ในสมัยนั้นได้ลงข่าวถึงกรณีคนตายแล้วหมอไม่สามารถผ่าตัดศพได้ เพราะยันต์ของหลวงพ่อบุณเป็นได้ลงไว้ที่ร่างคนตายคนนั้น ยิ่งทำให้เพิ่มความขลังในการสักยันต์ของท่านยิ่งขึ้น

การสักยันต์ในปัจจุบันของวัดบางพระมีเพศหญิงให้ความสนใจมากขึ้น ซึ่งในสมัยอดีตมีเพียงเพศชายที่นิยมการสักยันต์ ทั้งการสักยันต์แบบลงหมึกและแบบลงน้ำมัน ทำให้แต่ละภูกุในวัดบางพระมีผู้คนทั้งชาวไทยและจากนานาชาติเดินทางต่อคิวอย่างหนาแน่นในทุกภูกุ เมื่อท่านมรณภาพไปแล้ว ยังคงเพิ่มความศรัทธาในลายสักของท่านมากขึ้น เนื่องจากร่างของท่านไม่ได้เน่าเปื่อย ทางวัดจึงนำร่างของท่านจัดเก็บไว้ในโลงแก้วที่วัดบางพระในปัจจุบัน ต่อมาเพื่อเป็นการระลึกถึงท่านจึงเกิดพิธีการไหว้ครูหลวงพ่อบุณ ณ วัดบางพระ จะจัดขึ้นในช่วงเดือนมีนาคมของทุกปีเพื่อเป็นระลึกถึงท่าน มีสื่อไทยและสื่อต่างชาติให้ความสนใจเผยแพร่ข่าวสาร และในงานนี้ได้เกิดปรากฏการณ์ที่เรียกว่า “ของขึ้น” เป็นลักษณะอาการของผู้ที่เคยได้รับการสักยันต์ เมื่อมีพิธีสวดพุทธมนต์จากพระอาจารย์ต่าง ๆ จะ

แสดงออกปฏิกิริยาทำทางต่าง ๆ ตามลายรูปสัตว์ที่สักไว้ เช่น สักรูปเสือจะแสดงอาการคำรามดังเสือ สักรูปจระเข้จะคลานเลื้อยตามพื้นดังท่าทางของจระเข้ เป็นต้น ปรากฏการณ์เหล่านี้สะท้อนถึงพลังความเชื่อศรัทธาที่มีต่อวัฒนธรรมการสักยันต์ของวัดบางพระที่ไม่หายไปแม้ว่าหลวงพ่จะเป็นจระเข้มาเป็นจระเข้แล้วก็ตาม ด้วยกระแสสังคมปัจจุบันที่นิยมสร้างกลุ่มผ่านระบบโซเชียลเฟสบุ๊ค มีการก่อตั้งกลุ่มสักยันต์วัดบางพระหรือตั้งกลุ่มตามชื่ออาจารย์ที่สักให้ของวัดบางพระ ส่งผลทำให้การเผยแพร่ข้อมูลการสักยันต์ได้กว้างเป็นที่รู้จักมากขึ้น แต่ด้วยการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในด้านต่าง ๆ ที่มุ่งหาความเจริญทางวัตถุที่ทันสมัยจับต้องได้มาเป็นสิ่งสนองความต้องการ แต่วัฒนธรรมความเชื่อการสักซึ่งเป็นสิ่งนามธรรมและเป็นสิ่งไร้ลับ กลับได้รับความนิยมต่อเนื่อง จนบางคนนำมาเป็นพื้นฐานเพื่อต่อยอดไปหาความเจริญทางวัตถุแก่ตนเอง เป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาต้องการศึกษาในมุมมองด้านนี้ ร่วมกับการเปลี่ยนแปลงในความเชื่อ พิธีกรรมการสัก ลวดลายการลงอักขระของลายสักยันต์ ความนิยมในรอยสักที่เปลี่ยนไปจากอดีต จึงทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนจากรูปแบบเดิมในอดีตอย่างค่อยเป็นค่อยไป เนื่องด้วยผู้วิจัยเคยมีประสบการณ์การสักยันต์ที่วัดบางพระและเข้าไปศึกษาการสักยันต์สายวัดบางพระมาระยะเวลาหนึ่งจนกระทั่งเกิดความศรัทธาในหลวงพ่อบ้าง จึงได้สังเกตเห็นถึงการเปลี่ยนแปลงในลายสักยันต์รูปแบบต่าง ๆ ขั้นตอนพิธีกรรม และคติความเชื่อของคนไทยและต่างชาติที่เข้ามารับการสักที่มีหลายช่วงอายุมากกว่าแต่อดีต จากคำบอกเล่าของพระหรือช่างสักที่ได้เรียนการสักยันต์โดยตรงจากหลวงพ่อบ้างเป็นที่มีความกังวลถึงการผิดเพี้ยนหรือสูญหายไปของการสักยันต์แบบดั้งเดิมตามสายวัดบางพระ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมการสักยันต์สายวัดบางพระ จังหวัดนครปฐม เพื่อนำเสนอวัฒนธรรมการสักสักยันต์ในบริบทด้านต่าง ๆ ที่ถูกต้องเหมาะสมตามหลักของสายวัดบางพระ จังหวัดนครปฐม อีกทั้งคาดหวังเพื่อเป็นชิ้นงานวิจัยที่มีประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจได้นำไปศึกษาหรืออ้างอิงได้อย่างถูกต้องเหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาวัฒนธรรมการสักยันต์ในประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาวัฒนธรรมการสักยันต์ของวัดบางพระ อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อศึกษาบริบทที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมการสักของมนุษย์โดยทั่วไปทั้งในระดับสากลและในประเทศไทย รวมทั้งศึกษาบริบททางสังคมและวัฒนธรรมการสักยันต์ของวัดบางพระ อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

ประชากรและกลุ่มเป้าหมายของการวิจัย เป็นประชากรผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสักยันต์ของวัดบางพระ อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม โดยเป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จากบุคคลที่เคยได้รับการสักยันต์ จำนวน 50 คน

เครื่องมือในการวิจัย ใช้เครื่องมือในการเก็บและรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1. แบบบันทึกข้อมูลพื้นฐานในการสักยันต์ของวัดบางพระ อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

2. แบบสอบถาม ใช้การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างจากผู้ที่เคยได้รับการสักยันต์จากวัดบางพระ เป็นการสัมภาษณ์เกี่ยวกับความเป็นมาของการเลือกสักยันต์จากวัดบางพระ ความคิดเห็นทัศนคติ ที่เกี่ยวข้องกับการสักยันต์สายวัดบางพระ อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ประกอบด้วย

1. การเก็บข้อมูลภาคเอกสาร เก็บข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิวัฒนาการการสักยันต์ในประเทศไทย

2. การเก็บข้อมูลภาคสนาม เก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมการสักยันต์ ณ วัดบางพระ อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

3. การเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์ เป็นการเก็บจากผู้ที่เคยได้รับการสักยันต์ของวัดบางพระ เกี่ยวกับประสบการณ์ในการสักยันต์ ความคิดเห็น ทัศนคติ ที่เกี่ยวข้องกับการสักยันต์สายวัดบางพระ อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

การวิเคราะห์ข้อมูล การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ จึงทำการวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) จากการลงพื้นที่เก็บข้อมูล แบบบันทึกข้อมูล แบบสอบถาม ในขั้นการรวบรวมข้อมูลและนำเสนอผลการวิจัยเป็นเชิงบรรยายและแปลความตามวัตถุประสงค์ในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. วัฒนธรรมการสักยันต์ในประเทศไทย

ลักษณะการสักยันต์ที่พบแถบเอเชียมีต้นกำเนิดมากจากประเทศกัมพูชา (โดมร ทิพย์สุดา, 2555) โดยการสักยันต์นั้นได้เริ่มมาจากเมืองโบราณที่ชื่อว่า นครวัดและคงอยู่มานานมากกว่า 1000 ปี ซึ่งสัญลักษณ์ที่ใช้เขียนหรือสักยันต์จะเป็นภาษาขอมโบราณและภาษาบาลีพุทธพระคัมภีร์ที่ได้รับการรับรองแล้ว ตัวอักษรที่ใช้ในการสักนั้นจะมีความพิเศษที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว ที่เรียกว่า อักษรหรืออักษรา ส่วนคำว่า ยันต์ เป็นคำที่ใช้เรียกรอยสักยันต์ มีต้นกำเนิดมาจากศาสนาฮินดูและถูกประยุกต์ให้สอดคล้องและผสมผสานกับเวทมนตร์หรือไสยศาสตร์ เพื่อนำไปใช้เป็นตัวแทนของพระเจ้าและสืบทอดมากกว่าพันปี รูปแบบของการสักยันต์ส่วนมากมักจะใช้เป็นรูปทรงเลขาคณิต ซึ่งจะเป็นแกนสะท้อนให้เห็นถึงความเรียบง่าย ซึ่งการสักยันต์จะต้องประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ยันตรา ตัวหนังสือภาษาบาลี และ คาถาอาคมที่เกี่ยวข้องที่พระอาจารย์ใช้ท่องเวลาลงอักขระ การสักยันต์เป็นที่นิยมมากในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศกัมพูชา ประเทศไทย และ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประเทศที่กล่าวมานั้นรวมถึงประเทศไทยด้วยจะมีประเพณีเกี่ยวกับการสักยันต์ ด้วยวัตถุประสงค์หลักคือ การต่อสู้ การรบและเพื่อการป้องกันตนเอง แต่สมัยอดีตผู้หญิงส่วนน้อยมากจะมีรอยสัก มีเพียงนักรบจะมีรอยสักและข้อความที่ไม่สามารถมองเห็นได้ที่หน้าอก หลัง และแขน ยันต์ที่สักนั้นจะช่วยเพิ่มกำลังให้แข็งแกร่งขึ้นและอดทน อีกทั้งยังช่วยป้องกันการได้รับบาดเจ็บจากการสู้รบ อีกทั้งความพ่ายแพ้หรือเสียชีวิต

สำหรับการสักยันต์ในประเทศไทยอาจจะมีมาแต่โบราณ แต่จะมีมาตั้งแต่สมัยใดนั้นไม่มีหลักฐานชัดเจน การสักยันต์เพื่อให้อยู่ยงคงกระพันนั้นเชื่อว่ามีมานานแล้วดังปรากฏใน วรรณคดี เรื่อง ขุนช้างขุนแผน และวรรณกรรมอื่นๆ แต่การสักมักมองว่าเป็นเรื่องของนักเลง จึงถูกมองไปในทางลบ ทำให้ศิลปะบนผิวหนังประเภทนี้เกือบจะสูญหายไปจากสังคมไทย เหตุผลที่การสักยังคงมีอยู่คือ หลายๆ คนยังเชื่อว่า การสักจะทำให้มีโชค แคล้วคลาด ปลอดภัย และอยู่ยงคงกระพัน พ้นจากอันตรายต่างๆ รูปแบบของการสักแต่ละชนิดจะมีความขลังที่แตกต่างกัน ลายสักหรือยันต์บางชนิดสามารถช่วยผู้ที่สักให้รอดพ้นจากสถานการณ์ที่ยุงยาก ได้ สัญลักษณ์บางอย่างของลายสักสามารถทำให้ ผิวหนังเหนียวได้ ฟันไม่เข้า ศัตรูยิงไม่ออก เชื่อว่าการสักจะช่วยให้รอดพ้นจากสถานการณ์อันเลวร้ายได้ด้วย

2. วัฒนธรรมการสักยันต์ของวัดบางพระ อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

2.1 ความเป็นมาการสักยันต์ของวัดบางพระ พบว่า สืบเนื่องจากในสมัยของเจ้าอธิการหิ้ม อินทโชโต เจ้าอาวาสวัดบางพระ หรือ หลวงปู่หิ้ม อดีตเจ้าอาวาสของวัดบางพระรูปที่ 4 ตั้งแต่พ.ศ. 2441 ถึง พ.ศ. 2495 ท่านได้พัฒนาทำนุบำรุงวัดบางพระและชักชวนในผู้คนในชุมชนนั้นมีกิจกรรมร่วมกับวัดในด้านต่าง ๆ จนวัดมีชื่อเสียงและรุ่งเรืองมาก และท่านยังมีชื่อเสียงด้านคาถาอาคมต่าง ๆ ถ้าหลวงปู่หิ้มได้ปลุกเสกวัตถุมงคลจำพวกผ้ายันต์ เสื่อยันต์ จะมีทหาร ตำรวจ ประชาชน มาขอวัตถุมงคลเพื่อเป็นสิริมงคลคุ้มครองป้องกันตัวเป็นจำนวนมาก จนมีตำนานเล่าว่าเสื่อยันต์ของหลวงปู่หิ้มหากโยนลงในกองไฟตัวไหนไหม้ไฟจึงจะใช้ได้ รวมถึงฝีมือการสักยันต์ลงอักขระของท่าน เนื่องจากท่านได้ศึกษาเล่าเรียนสรรพวิชาจากพระอุปัชฌาย์ของท่าน คือ พระอาจารย์ทอง แห่งวัดละมุด พระเกจิดังในสมัยนั้น หลวงปู่หิ้มเรียนทั้งในสายพระเวทย์มนต์คาถา ได้รับการถ่ายทอดวิชาเมตตามหานิยม การสักยันต์ ตำราสมุนไพรรักษาโรค ตำรายาอาสนา จินตมณี อันโด่งดัง จนกระทั่งหลวงปู่หิ้มได้มรณภาพไปแล้วก็ตาม ท่านได้ถ่ายทอดพิธีกรรมการสักยันต์ วิชาอาคม คาถาไสยเวทย์ และตำรายาสมุนไพร แก่พระอุดมประชานาถ หรือที่รู้จักในนาม หลวงพ่อเป็น ฐิตคุโณ อดีตเจ้าอาวาสวัดบางพระรูปที่ 6 ในสมัย พ.ศ. 2518 – 2545 หลังจากท่านมรณภาพได้พบหลักฐานเมื่อทางวัดได้ดำเนินการรื้อกุฏิหลวงปู่หิ้ม และกุฏิริมน้ำของหลวงพ่อเป็น ได้พบตำราพระเวทย์คาถา คัมภีร์ใบลานเก็บอยู่ในหีบเหล็กเก่าแก่ พบพระพุทธรูปเก่าปางต่าง ๆ และพระผงอีกจำนวนหนึ่งบนเพดานกุฏิ ตลอดการดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดบางพระของหลวงพ่อเป็นนั้น นอกเหนือจะปฏิบัติกิจของสงฆ์อย่างครบถ้วนแล้ว ยังคงมุ่งพัฒนาวัดบางพระและบริจาคเงินไม่ต่ำกว่าสองร้อยล้านบาทโดยสาธารณประโยชน์แก่ชุมชนแวดล้อม ให้เจริญรุ่งเรืองมาตลอด อาทิเช่น โรงพยาบาลหลวงพ่อเป็น สร้างสะพานข้ามแม่น้ำนครชัยศรี ก่อตั้งวิทยาลัยอาชีวศึกษาหลวงพ่อเป็นอุปถัมภ์ พิพิธภัณฑสถานพื้นบ้าน เป็นต้น ตลอดจนสนับสนุนส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นให้ความรู้คู่คุณธรรม และปลูกฝังให้ชาวบ้านมีจิตสำนึกรักภูมิลำเนาบ้านเกิดของตน ดังเช่นที่ท่านได้พัฒนาบ้านเกิดของท่าน ณ วัดบางพระนี้เอง

หากกล่าวถึงชื่อเสียงในการสักยันต์ของหลวงพ่อเป็นนั้น โดยเริ่มการสักยันต์ให้กับบรรดาลูกศิษย์ลูกหาที่มาขอความเมตตาจากท่าน ทั้งนี้บรรดาลูกศิษย์ที่มาสามารถแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ต้องการสิ่งของป้องกันตัวให้แคล้วคลาดปลอดภัย อยู่อย่างคงกระพัน นิยมการสักเป็นอักขระยันต์ กับอีกกลุ่มหนึ่งคือ ต้องการให้กิจการค้าขาย ทำอาชีพธุรกิจต่าง ๆ เจริญรุ่งเรือง จะขอให้ลงนะหน้า

ทอง สาลิกาลิ้นทอง นิยมเป็นพวกเมตตามหานิยม จึงทำให้ชื่อเสียงของหลวงพ่อบี้นขจรขยายไปทั่ว
สารทิศทั้งในและต่างประเทศ ลูกศิษย์ลูกหาก็เพิ่มมากขึ้นอย่างมากมาย และสิ่งหนึ่งที่รุ่งเรืองมีชื่อเสียง
ควบคู่ตลอดระยะเวลาที่หลวงพ่อบี้นยังมีชีวิตอยู่คือ การสักยันต์ และเริ่มโด่งดังเมื่อได้มีการลงข่าวใน
หนังสือพิมพ์สมัยนั้นถึงกรณีคนตายแล้วหมอไม่สามารถผ่าตัดศพผู้ตายได้ เพราะบริเวณร่างผู้ตายได้รับ
การสักยันต์ของหลวงพ่อบี้นไว้ ยิ่งทำให้ชื่อเสียงของความขลังในการสักยันต์ของท่านมีเพิ่มมากขึ้น
จนหลวงพ่อบี้นได้รับการขนานนามจากบรรดาศิษย์ว่า เทพเจ้าแห่งลุ่มแม่น้ำนครชัยศรี เมื่อท่าน
มรณภาพไปแล้วยังคงเพิ่มความศรัทธาในลายสักของท่านมากขึ้น เนื่องจากร่างของท่านไม่ได้เน่าเปื่อย
ทางวัดจึงนำร่างของท่านจัดเก็บไว้ในโลงแก้วที่วัดบางพระในปัจจุบัน ต่อมาชื่อเสียงด้านการสักยันต์ลง
คาถาอาคมของหลวงพ่อบี้นได้รับการกล่าวขานจนผู้คนรู้จักและพากันหลั่งไหลมาสักกันมากที่สุดแห่ง
หนึ่งของประเทศไทย จนทำให้การสักไม่ทันต่อความต้องการของคนที่ศรัทธา ทำให้ท่านต้องประสิทธิ์
ประสาทวิชาคาถาอาคมให้พระสงฆ์ที่เป็นศิษย์หลายรูปทำการสักแทน ซึ่งตำรามหายันต์วัดบางพระ
รูปอักษรเลขยันต์ ที่หลวงพ่อบี้นสักให้ท่านมีความหมายทุกตัวอักษร รูปลักษณะต่าง ๆ หลวงพ่อบี้น
ประสิทธิ์ประสาทให้แก่ทุกคนที่มาขอรูปยันต์ที่สักให้อาจจะไม่เหมือนกันหมด แล้วแต่หลวงพ่อบี้นจะดูว่าผู้
นั้นเป็นใครมาจากไหน อักษรรูปลักษณะที่สักกันส่วนมากถือเป็นยันต์ครู ได้แก่ ยันต์เก้ายอด ยันต์แปด
ทิศ ยันต์พุ่มซ้อน ยันต์งบน้าอ้อย ยันต์มงกุฎพระพุทธเจ้า

2.1 ข้อมูลพื้นฐานของกฎการสักยันต์ของวัดบางพระ พบว่า สถานที่สำหรับการสักยันต์
ในวัดบางพระ มีทั้งหมด 6 ภูมิ โดยเรียกชื่อภูมิตามชื่อที่ลูกศิษย์เรียกพระอาจารย์ประจำภูมินั้น ๆ ดังนี้

ภูมิที่ 1 พระมหาสมชาย สักน้ำมันและสักหมึกเฉพาะลูกศิษย์ที่ใกล้ชิด เป็นเวลา 30 ปี โดย
ยันต์พุ่มซ้อนหรือยันต์พระเจ้าห้าพระองค์ ถือเป็นมหายันต์สูงสุดกว่ายันต์ทั้งปวง นิยมนำมาใช้ในการ
ลงนะหน้าทอง เมตตามหานิยม โชคลาภ

ภูมิที่ 2 พระอาจารย์อนันต์ สักยันต์ทั้งแบบหมึกและน้ำมันเป็นเวลา 31 ปี ลักษณะเส้นสวย มี
ความคมชัดลึกเด่นในการสักยันต์แปดทิศ ป้องกันร้อยแปด

ภูมิที่ 3 พระอาจารย์ปัญญา ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดบางพระ สักยันต์แบบหมึกและน้ำมันเป็นเวลา
กว่า 31 ปี ตัวอักษรจะมีเส้นเข้มมีความขลัง ยันต์เก้ายอดเป็นที่นิยม ในลายนี้มีรูปยอดแหลม 9 ยอด จึง
เด่นในการป้องกันศาสตราวุธทั้งหลาย

กฎที่ 4 พระอาจารย์ตั้ง เป็นหลานและศิษย์รุ่นแรกของหลวงพ่อบึง เป็นเวลา 32 ปี เมื่ออายุมากขึ้นสายตาไม่ค่อยดีจึงสักร้าน้ำมันและเลิกสักหมึก มีลายยันต์บนน้ำอ้อยเป็นหัวใจ ตัวเลขต่างๆ เน้นพุทธคุณด้านเมตตามหานิยมค้าขาย

กฎที่ 5 พระอาจารย์ตึก หรือพระอาจารย์ชโล หลวงพ่อบึงถ่ายทอดโดยตรงจึงชำนาญลงอักขระเลขยันต์ ที่เด่นคือสาธิตาด้านเมตตามหานิยม พุทธอะไรใครก็เชื่อ จนมีเกจิอาจารย์ดัดแปลงมาเป็นลายสักยันต์

กฎที่ 6 พระอาจารย์โบ ท่านเคยเป็นทหารภาคใต้มาก่อนแล้วได้เรียนวิชาสักยันต์จากวัดบางพระ ลายสักของท่านจะเน้นน้ำหนักการสักมาก สักเป็นเวลา 12 ปี และลายยันต์เกราะเพชรให้คุณด้านการหนุนดวง เสริมบารมี การงาน การเงิน และป้องกันการกลั่นแกล้งจากคนอื่นเพราะของไม่ดีจะย้อนกลับสะท้อนเข้าไปหาตัวผู้ส่งมา

2.3 ประเภทของการสักยันต์ของวัดบางพระ พบว่า ปัจจุบันการสักยันต์ที่วัดบางพระมีอยู่ 2 ประเภท ได้แก่

1. การสักหมึก การสักรูปแบบนี้เป็นการใช้เข็มสักจุ่มหมึกจีนแล้วนำมาทาพูนกับน้ำพระพุทธมนต์ ซึ่งในสมัยก่อนใช้ดีเสื่อ ดีหมี่ ดีงูเห่า นับว่าเป็นส่วนผสมหลักในการสักรูปแบบนี้ แต่จะให้ความเจ็บปวดกับผู้ที่รับการสักอย่างมาก จึงต้องอาศัยความอดทนของผู้รับการสัก ซึ่งบางคนต้องใช้ผ้าก๊วยในขณะสักเพื่อเป็นการลดทอนความเจ็บปวด ในปัจจุบันมีการใช้ยาชาเพื่อลดความเจ็บปวด แต่ทำให้การสักมีความยากขึ้นเนื่องจากผิวหนังมีความตึงจากการใช้ยาชา ส่งผลให้ความคมชัดลายเส้นอาจไม่ชัดเจนและต้องใช้เวลาล้างนานขึ้น พอจบพิธีกรรมสักแล้วเมื่อหมดฤทธิ์จากยาชาแล้วความเจ็บปวดยังคงอยู่

2. การสักน้ำมัน ปัจจุบันจะเป็นที่นิยมกันมากในกลุ่มคนที่ไม่ต้องการความเจ็บปวดเท่ากับการสักหมึก จึงเป็นการสักยันต์ที่ได้รับความนิยมมากในวัยหนุ่มสาวหรือผู้ที่ไม่สามารถมีลายสักยันต์บนตัวได้ เพราะเป็นลักษณะการสักยันต์โดยที่ร่างกายจะไม่มีรอยแผลให้เห็น ไม่ทิ้งร่องรอยการสักไว้เมื่อทำการสักแล้วเมื่อผ่านไปสักประมาณสัปดาห์หรือการสักจะเริ่มตกละเอียด เนื้อร่างกายจะสมานเป็นเนื้อเดียวกัน ซึ่งน้ำมันที่นำมาสักส่วนมากจะใช้น้ำมันจันทร์หอมเข้ว่านหรือน้ำงาขาว น้ำมันช้างตม้น น้ำมันเสือโคร่ง

2.4 ขั้นตอนพิธีกรรมการสักยันต์ของวัดบางพระ

โดยในช่วงเริ่มแรกหลวงพ่อบ้างท่านได้กำหนดเครื่องบูชาครูไว้ประกอบด้วย ดอกไม้ รูป เทียน บูหรี 1 ซอง เงิน 6 บาท ซึ่งผู้ที่มารับการสักยันต์กับหลวงพ่อบ้างท่านก็ต้องเตรียมสิ่งของดังกล่าวมาเอง แล้วนำของทั้งหมดใส่ไว้ในพานถวายแก่หลวงพ่อบ้างท่านเป็นอันเป็นสัญลักษณ์ของการฝากตัวเป็นศิษย์ เมื่อหลวงพ่อบ้างท่านรับพานครูแล้วก็เท่ากับว่าท่านได้รับผู้นั้นเป็นศิษย์อย่างบริบูรณ์ พร้อมทั้งจะรับวิชาการสักยันต์ที่หลวงพ่อบ้างท่านจะประสิทธิ์ประสาทให้อย่างเต็มความภาคภูมิ ในช่วงสมัยแรกๆ ที่หลวงพ่อบ้างท่านเริ่มสักใหม่ ๆ ผู้ที่ยกพานบูชาครูฝากตัวเป็นศิษย์ก็สามารถมาให้หลวงพ่อบ้างท่านสักยันต์ให้ได้ตลอด เท่ากับว่ายกพานครูครั้งเดียวก็สามารถสักยันต์ได้ตลอด โดยครั้งต่อไปก็ไม่ต้องยกพานครูอีก ต่อมาในช่วงหลังจึงปรับเปลี่ยนมาเป็นยกพานครู 1 พานต่อการสักยันต์ 1 ครั้ง และถือปฏิบัติเรื่อยมา โดยขั้นตอนในการสักยันต์ที่ถือปฏิบัติในปัจจุบัน มีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เริ่มด้วยเมื่อผู้ต้องการรับการสักเดินทางมาถึงวัดบางพระ ต้องเตรียมจัดหา ดอกไม้ รูป เทียน บูหรี 1 ซอง และค้ายกครู 24 บาท หรือสามารถบูชาพานครูของทางวัดที่จัดเตรียมไว้หน้ากุฏิแต่ละกุฏิในราคา 60 บาท เมื่อได้พานครูแล้วให้ใส่เงินค่าครูไม่ต่ำกว่า 24 บาท หรือจะมากกว่านี้ก็ได้

ขั้นตอนที่ 2 จากนั้นให้นำพานครูพร้อมเงินค่าครูไปถวายให้กับพระอาจารย์ หรืออาจารย์สักที่เป็นฆราวาสเพื่อทำการสักบนกุฏิ แล้วพระอาจารย์จะพิจารณาจากดวงชะตาหรือตามดุลยพินิจของพระอาจารย์ให้เหมาะสมของแต่ละคน ซึ่งธรรมเนียมปฏิบัติผู้มาสักไม่ควรร้องขอว่าต้องการลายสักยันต์ลายใด ที่ยึดถือปฏิบัติสืบทอดกันมาตั้งแต่สมัยที่หลวงพ่อบ้างท่านเป็นยังดำรงสังขารอยู่ โดยมีความเชื่อว่า หากผู้มารับการสักต้องการขอยันต์นั้นยันต์นี้เหมือนศิษย์ผู้นั้นสู่รู้เกินครูบาอาจารย์นั่นเอง ต่อจากนั้นพระอาจารย์ที่สักจะเป็นผู้เลือกวางตำแหน่งและรูปแบบยันต์ตามความเหมาะสม ทั้งนี้การสักเริ่มแรกทุกครั้งจะขึ้นต้นด้วยการสักยันต์ครูก่อนจะสักลายอื่น ๆ อาทิเช่น ยันต์เก้ายอด ยันต์แปดทิศ ยันต์งบน้ำอ้อย ยันต์พุ่มซ้อน ฯลฯ ในขั้นตอนนี้ให้แจ้งด้วยว่าต้องการสักแบบหมึกหรือแบบน้ำมัน

ขั้นตอนที่ 3 เมื่อพระอาจารย์ได้ทำการเลือกแบบแล้วจะทำการจุดตะเกียงน้ำมันก๊าด แล้วนำเอาพิมพรมควันให้เข้มจับแบบพิมพ์ จากนั้นจึงกดพิมพ์ลงบนผิวหนังในบริเวณที่ต้องการจะสัก ซึ่งบางยันต์อาจใช้วิธีการเขียนโดยใช้หมึกจีนตีเส้นแล้ววาดลงไปบนผิวหนังก่อน หรือยันต์บางลายสักก็ไม่

จำเป็นต้องใช้แม่พิมพ์ สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการสักยันต์ ประกอบด้วย เหล็กแหลม ก้านร่มผ่าปลาย
ฝนปลายจนแหลมกับการสักร้าหมึก

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นตอนการการลงเข็มสักยันต์ พระอาจารย์ผู้สักจะให้ลูกศิษย์อีกกลุ่มหนึ่งคอยกด
ผิวหนังที่จะสักให้ผิวมีความตึง แล้วจากนั้นจึงใช้เข็มสักแทงตามรูปแบบพิมพ์นั้น ๆ พร้อมกับทำการ
บริหารคาถาอาคมไปด้วยตลอดเวลาที่ทำการสัก เหมือนเป็นการลงพระเวทย์ไปในรูปยันต์ที่สัก
ระยะเวลาในการสักยันต์นั้นขึ้นกับความยากง่ายและความมากน้อยของแต่ละรูปยันต์ที่สัก รวมถึง
ประสบการณ์ความชำนาญของพระอาจารย์ที่ทำการสักด้วย

ขั้นตอนที่ 5 เมื่อเสร็จสิ้นการสักยันต์เรียบร้อยแล้ว หากจะให้ครบความหลังของการสักยันต์
ของสายวัดบางพระ ผู้รับการสักควรต้องไปให้เจ้าอาวาสวัดบางพระ ทำพิธีการครอบคาถาให้อีกครั้ง
จึงจะถือเป็นอันเสร็จครบพิธีการสักยันต์ของวัดบางพระ แต่ในขั้นตอนนี้ปัจจุบันไม่ได้เคร่งครัดมากนัก
แล้วแต่ความสนใจของผู้รับการสักเองหรือการแนะนำจากพระอาจารย์ที่ทำการสักให้แต่ละภูมิ

2.5 ลายสักยันต์ที่โดดเด่นของวัดบางพระ

ยันต์เสือแผ่น เป็นที่ต้องการของลูกศิษย์หลวงพ่อบึง วัดบางพระ ยิ่งนัก ให้พุทธคุณ เมตตามหา
อำนาจ คงกระพัน ทำให้ผู้สัก มีอำนาจบารมี นำเกรงขาม ซึ่งการนำภาพสัตว์มาเป็นลายยันต์นั้นมี
มาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน โดยมีคติความเชื่อที่ว่า ภาพสัตว์มีพลังอำนาจ

ยันต์พุฒซ้อน หรือยันต์พระเจ้าห้าพระองค์ ความหายความเชื่อ เป็นยันต์ที่โด่งดังมากมาตั้งแต่
อดีตจนถึงปัจจุบัน เป็นมหายันต์สูงสุดกว่ายันต์ทั้งปวง ได้นำมาใช้ในการลงนะหน้าทอง เมตตามหา
นิยม โชคลาภ ทำให้ผู้ใหญ่เมตตา ต้องการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง เป็นมหาเสน่ห์รุ่มแรง ให้พุทธคุณ
มหานิยม

ยันต์ดำดื้อ เป็นยันต์ที่คิดค้นโดย หลวงพ่อบึงแห่งวัดบางพระ ตำนานเล่าว่าท่านเห็นชาย
หนุ่มสองคนชื่อว่าไอ้แดงกับไอ้ดำ ทั้งสองได้มานั่งกินเหล้าเมามาและชอบประลองกำลังกัน ใช้ทั้ง
อาวุธ มีด และของศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ ที่แต่ละคนมีอยู่ในตัว ท่านจึงได้นำรูปของไอ้ดำและไอ้แดงมาสักโดย
ได้มีการลงอักขระเลขยันต์เข้าไปด้วย ยันต์นี้ให้พุทธคุณคงกระพัน และต่อมภายหลังได้ทำออกมาเป็น
วัตถุมงคล ไว้พกติดตัวแทนการสัก ประสบการณ์จะเด่นในทางด้านคงกระพัน แคล้วคลาด เรียกว่า ดื้อ
ด้านต่อคมไม้คมมีด และเป็นที่เลื่องลือเล่าขานกันมากคือ เมื่อเวลาจะมีภัยมา จะได้ยืนเหมือนคนกระ
ซิบบอกอย่างน่าอัศจรรย์

ยันต์เก้ายอด หรือนวหรรค์คุณ ลักษณะลายเป็นรูปของยอดแหลม 9 ยอด ส่วนใหญ่เป็นยันต์แรกทีศิษย์ทุกคนมักจะได้รับที่มาสักยันต์ที่วัดบางพระ เป็นยันต์ที่เสมือนคุณวิเศษของพระพุทธเจ้าทั้ง 9 ประการ จากบทสวดอิติปิโส ลายสักยันต์นี้ให้พุทธคุณ แคล้วคลาดคงกระพัน ป้องกันศาสตราวุธทั้งหลาย โดยในความเชื่อของคนไทยสมัยโบราณของยันต์ที่ว่านี้จึงเป็นที่นิยมในกลุ่มชายที่เป็นนักรบ มักจะสักบริเวณท่ายายเพื่อให้ศัตรูไม่สามารถใช้ดาบฟันคอได้ และเชื่อว่าผู้รับการสักยันต์นี้ต้องอยู่ในศีลธรรมด้วย

2.6 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ที่รับการสักยันต์จากวัดบางพระ จากแบบสอบถามออนไลน์จำนวน 50 คน พบว่า ด้านเพศ พบว่า เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 86.7 และเพศหญิง คิดเป็น 11.1

ด้านช่วงอายุ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.9 รองลงมา ได้แก่ อายุ 21 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.2 อายุ 41 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.6 ช่วงอายุ 51 – 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 6.7 อายุต่ำกว่า 20 ปี 4.4 และน้อยที่สุดอยู่ที่อายุ 61 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 2.2

ระดับวุฒิการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 42.2 รองลงมาระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 31.1 ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 8.9 ระดับมัธยมศึกษาหรือปวช. คิดเป็นร้อยละ 6.7 น้อยกว่าระดับมัธยมศึกษาและระดับอนุปริญญาหรือปวส. เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 4.4 และน้อยที่สุดในระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 2.2

อาชีพ พบว่า ส่วนใหญ่อาชีพพนักงานเอกชน คิดเป็นร้อยละ 35.6 รองลงมา ได้แก่ ธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 20 รักษางิษระ คิดเป็นร้อยละ 15.6 ข้าราชการ คิดเป็นร้อยละ 11.1 รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 8.9 กำลังศึกษา 6.7 และน้อยที่สุดคือวัยเกษียณอายุ คิดเป็นร้อยละ 2.2

ระยะเวลาตั้งแต่การสักยันต์ครั้งแรกจนถึงปัจจุบันจากวัดบางพระ พบว่า ส่วนใหญ่น้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 51.1 รองลงมา ได้แก่ 5 – 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.8 ช่วงระยะ 11-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.3 ช่วงระยะ 25 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 11.1 ช่วงระยะ 21-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 4.4 และน้อยที่สุดช่วงระยะ 16-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 2.2 ปี

อภิปรายผลการวิจัย

1. ในการศึกษาวัฒนธรรมการสักยันต์ในประเทศไทย ทำให้ได้ทราบถึงความเชื่อมโยงระหว่าง การสักยันต์และพระพุทธศาสนา โดยจากความเป็นมาของการสักยันต์ในอดีตที่เกิดจากความเชื่อทาง

พระพุทธศาสนาในทวีปเอเชียที่กำเนิดจากภาษาขอมโบราณและภาษาบาลีพุทธพระคัมภีร์ และลักษณะพิธีกรรมการสักยันต์ด้วยการทอคาถาอาคมจากพระอาจารย์สืบทอดสู่ช่างสักที่เป็นฆราวาส ซึ่งสอดคล้องกับความเป็นมาของวัดบางพระในการสักยันต์ที่เริ่มต้นจากพระอาจารย์ในวัดตั้งแต่สมัย หลวงปู่หิมได้เรียนวิชาสักยันต์จากพระอาจารย์ และถ่ายทอดสู่หลวงพ่เป็น จนปัจจุบันได้ถ่ายทอดสู่ ลูกศิษย์ที่เป็นฆราวาส และยังได้รับความนิยมจากคนทั่วไปเดินทางไปสักยันต์อย่างต่อเนื่องนานนับ ร้อยกว่าปีมาแล้ว และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐธัญ มณีรัตน์ (2550) เรื่อง การศึกษาวิเคราะห์ ระบบยันต์ในภาคกลางของประเทศไทย สรุปได้ว่า ยันต์ต่าง ๆ ส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลจากพุทธศาสนา มหายานและศาสนาพราหมณ์-ฮินดู เหมือนกันในเรื่องรูปแบบการสร้างและการเขียนสักยันต์ อาจเป็น เพราะในอดีตดินแดนต่าง ๆ ในบริเวณนี้เคยได้รับเอาอิทธิพลของคำสอนมหายานและพราหมณ์-ฮินดู ดังนั้นหลักคำสอนที่สำคัญต่าง ๆ เช่น ศูนยตา ตรีกาย มณฑลของมหายานและรูปแบบของเทพเจ้าต่าง ๆ ของพราหมณ์-ฮินดู ก็มีปรากฏอยู่ในระบบยันต์ และยังพบเนื้อหาที่สอดคล้องกับหลักปฏิบัติของ มหายานด้วย เช่น สมาธิเพ่งอักษร ซึ่งใช้ในการฝึกสร้างรูปแบบมณฑลในจิตซึ่งปรากฏในคัมภีร์ปถมัง ในคัมภีร์เดียวกันนี้ยังแสดงนัยยะเรื่องพระปัญจชินพุทธเจ้า และหลักศูนยตาอย่างชัดเจน การสักยันต์ ต้องอาศัยการฝึกฝนทางจิตเป็นปทัฏฐานเสียก่อน ส่วนอิทธิพลของศาสนาพราหมณ์-ฮินดูจะนำรูปเทพ เจ้าใช้ในยันต์ เช่น รูปพระนารายณ์ รูปหนุมาน รูปพาลี ดังนั้นจึงอธิบายผลวัฒนธรรมการสักยันต์ใน ไทยนั้นถือกำเนิดมากจากทางพุทธศาสนาและสืบทอดมายังรุ่นปัจจุบัน ดังการสักยันต์ของวัดบางพระ ที่เป็นการสักยันต์ภายในเขตวัดที่เป็นพุทธศาสนา รวมถึงผู้ที่ทำการสักให้ยังเป็นพระอาจารย์ที่เป็นผู้สื บทอดเผยแผ่พระพุทธศาสนา และการนำตัวเลข อักษระ ที่สื่อความหมายถึงบทสวดในทาง พระพุทธศาสนามารวมอยู่ในลายสักยันต์ด้วย เช่น เลข 1 หมายถึง คุณแห่งพระนิพพานอันยิ่งใหญ่ เลข 2 หมายถึง คุณแห่งพุทโธ เลข 3 หมายถึง คุณแห่งแก้ว 3 ประการ (พระรัตนตรัย) และอีก ความหมาย คือ พระไตรปิฎก เป็นต้น รวมทั้งยังเป็นผู้ที่ทำการคิดลายสักยันต์ต่าง ๆ สืบทอดแก่ ศฤกษณ์ที่เป็นอาจารย์สักยันต์จากรุ่นสู่รุ่นจวบจนถึงทุกวันนี้

2. จากแบบสอบถามของผู้ที่เคยสักยันต์จากวัดบางพระ สามารถอธิบายผลได้ดังนี้ จาก จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทำให้อธิบายผลได้ว่า การสักยันต์พบได้ในเพศชายที่ยังคงให้ความสนใจ หรือมีความศรัทธาในการสักยันต์มาตลอดตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ซึ่งช่วงอายุมักอยู่ในวัยกลางคนที่ยัง เข้ารับการสักยันต์จากวัดบางพระ เป็นช่วงวัยทำงานที่แสวงหาความมั่นคงในการทำมาหากินเป็นส่วน

ใหญ่มากกว่าช่วงวัยอื่น และประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนมากที่สุด ในขณะที่อาชีพข้าราชการน้อยที่สุด ซึ่งอาจเป็นด้วยเหตุผลด้านรายได้ของอาชีพที่ไม่ได้มีความมั่นคงเท่ากับอาชีพข้าราชการที่ได้รับเงินเดือนค่อนข้างมั่นคงกว่านั่นเอง

วัฒนธรรมการสักยันต์ของวัดบางพระ เริ่มต้นด้วยความเชื่อความศรัทธาซึ่งเป็นเหตุผลในการสักยันต์ ซึ่งส่วนใหญ่ผู้ที่สนใจเริ่มแรกที่ตัดสินใจสักยันต์ที่วัดบางพระมาจากความเชื่อความศรัทธาของพระอาจารย์ที่สักยันต์ในแต่ละกุฏิ โดยเฉพาะด้วยชื่อเสียงของหลวงพ่อบึงถึงความขลังของพุทธคุณด้านความคงกระพันจากยันต์ลายเสือแผ่น ซึ่งเป็นลายที่ได้รับการสักที่มาวัดบางพระนิยมที่สุด และด้านเมตตามหานิยมจากลายพุดซ้อน ที่เชื่อกันว่ามีพุทธคุณให้มหาเสน่ห์รุนแรงซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุพระมahanพพล ธรรมธโร (ศรีวิเชียร) (2557) ศึกษาเรื่อง ความเชื่อเรื่องการสักยันต์ของผู้มาสักยันต์วัดบางพระ จังหวัดนครปฐม สรุปความว่า ประชาชนผู้มาสักยันต์ที่วัดบางพระจังหวัดนครปฐม มีความเชื่อในเรื่องการสักยันต์เพื่อวัตถุประสงค์ให้ความแคล้วคลาดอันตรายมากที่สุด และรองลงมาคือเพื่อส่งเสริมด้านความเมตตามหานิยมแก่ตนเอง และวัตถุประสงค์สุดท้ายที่มารับการสักยันต์คือเพื่อความคงกระพันชาตรี สำหรับการสักยันต์จะมีอุปสรรคในการสักยันต์เล็กน้อยเพียงได้นั้นขึ้นกับคุณธรรมของผู้ที่รับการสักว่าจะมีความเชื่อความศรัทธาหรือปฏิบัติตามพิธีการสักได้เพียงใดนั่นเอง สำหรับลายสักยันต์ที่ส่วนใหญ่ผู้ที่มาวัดบางพระจะได้รับเป็นครั้งแรกที่สักคือ ยันต์เก้ายอด เพราะเป็นยันต์ครูลูกศิษย์บางพระทุกคนต้องเริ่มจากยันต์เก้ายอดทุกคนนับเป็นเอกลักษณ์ของที่นี่ แล้วค่อยเริ่มไปยันต์อื่น ๆ แต่ก็มีบางส่วนของมาสักยันต์แล้วได้รับลายอื่น ๆ ซึ่งตามดวงชะตาตามหลักตำราโบราณที่พระอาจารย์จะมอบให้ ซึ่งถ้าเป็นผู้หญิงมารับการสักยันต์ จะได้รับข้อยกเว้นให้สักลายอื่นได้ไม่จำเป็นต้องเริ่มจากลายยันต์เก้ายอด

อีกทั้งผู้ตอบแบบสอบถามได้กล่าวถึงความรู้สึกเมื่อหลังเข้ารับการสักยันต์ด้วยความเชื่อความศรัทธาที่มีตั้งแต่ก่อนรับการสักยันต์ ส่งผลให้ผู้รับการสักยันต์รู้สึกว่ายานสักตามร่างกายมีส่วนช่วยให้มีสติกับตนเองในการดำเนินชีวิตบนพื้นฐานของหลักศีลธรรมมากขึ้น ซึ่งการสักยันต์มีข้อห้ามที่คล้ายคลึงกับหลักศีลธรรมทางพระพุทธศาสนา เช่น ห้ามด่าบิดามารดาของตนเองหรือผู้อื่น ห้ามผิดลูกเมียเขา เป็นต้น ในประเด็นนี้ทำให้สะท้อนถึงการสักยันต์ที่ยังมีความเชื่อมโยงกับพระพุทธศาสนาด้วยนั่นเอง และด้านหน้าที่การทำงานให้ผู้รับการสักเกิดความมั่นใจ ความกล้า การตัดสินใจในการวางแผนดำเนินธุรกิจมากขึ้นจนทำให้กิจการรุ่งเรือง โดยเฉพาะกลุ่มคนที่ศรัทธาในหลวงพ่อบึงแห่งวัดบางพระ

ยิ่งทำให้เกิดความปลื้มปิติได้มาสักยันต์ถึงต้นกำเนิดตำนานการสักยันต์ของวัดบางพระที่มีชื่อเสียงมา
นักร้อยกว่าปี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณนิภา ชวนชม และคณะ (2554) ศึกษาเรื่อง ทุนและ
พื้นที่ : ศึกษากรณีการก่อตัวของกลุ่มสักยันต์ห้าแถวหนวดงในกรุงเทพมหานคร สรุปความว่า การสัก
ยันต์ห้าแถวหนวดงสะท้อนถึงความเชื่อที่มีต่อการสักยันต์ได้แก่เพื่อความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพการ
งานและกิจการ ป้องกันภัยอันตรายจากการเดินทาง เพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และเพื่อความ
สวยงาม ทั้งนี้จากการทำความเข้าใจในความหมายเหล่านี้ ทำให้เห็นถึงสถานะการณ์การดำเนินชีวิต
ของผู้คนในสังคมสมัยใหม่อันเนื่องมาจากการที่มนุษย์เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในโลกของทุนนิยมการประกอบ
อาชีพหรือการดำเนินชีวิตที่ไม่มั่นคงในด้านต่าง ๆ

3. ข้อความคิดเห็นเพิ่มเติมจากผู้ตอบแบบสอบถามถึงการสักยันต์ในปัจจุบันของวัดบางพระ
ของผู้รับการสักยันต์ สามารถแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ มีความคิดเห็นในกลุ่มเชิงบวกและกลุ่มเชิงลบ โดย
กลุ่มแรกที่คิดเห็นเชิงบวก ได้แสดงความคิดเห็นว่าการได้มาสักยันต์ที่วัดบางพระยังคงมีความขลังจาก
ลายยันต์ที่เป็นต้นกำเนิดมาจากหลวงพ่อบุญ และยังมีการสืบสานพิธีกรรมการสักยันต์ต่อไปใน
อนาคต แม้ว่าอาจมีการเปลี่ยนแปลงพิธีกรรมความเชื่อ มีการลดขั้นตอนของการสักยันต์ไปบ้างและตัว
อักขระอาจเปลี่ยนไปบ้างตามรูปแบบที่ทันสมัยมากขึ้นก็ตาม ซึ่งคนกลุ่มนี้คิดว่าไม่ได้ทำให้ความขลังใน
ยันต์ลดน้อยไป แต่กลับทำให้เป็นการสร้างชื่อเสียงแก่วัฒนธรรมการสักยันต์ของวัดบางพระให้เป็นที่
รู้จักอย่างต่อเนื่อง และเป็นการเพิ่มจำนวนคนรุ่นใหม่ให้เดินทางมาสักยันต์ที่วัดบางพระมากขึ้นทั้งจาก
ในประเทศเองและต่างชาติด้วย ประกอบกับงานไหว้ครูของวัดบางพระที่จัดขึ้นทุกปีในเดือนมีนาคม
เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นในความเลื่อมใสศรัทธาในการสักยันต์อยู่ในปัจจุบันนี้ แต่ด้วยสถานการณ์โควิด-
19 ทำให้สองปีที่ผ่านมาไม่ได้จัด แต่ยังคงมีผู้คนที่เลื่อมใสในการสักยันต์ของหลวงพ่อบุญเดินทางมา
สักการะร่างของท่านที่มรณภาพแล้วถูกเก็บไว้ในโลงแก้วที่วัดบางพระ และยังคงให้ความชื่นชมในการ
รักษาความสะอาดของเครื่องมือสักและสถานที่ที่ดูสะอาดกว่าแต่ก่อน ทำให้ยิ่งมั่นใจว่าสักที่นี้จะเจ
ปลอดภัยด้วย

แต่อีกกลุ่มที่มีความคิดเห็นเชิงลบ ได้แสดงความคิดเห็นว่า ปัจจุบันมีการแบ่งฝั่งฝ่ายจากแต่ละ
ภูมิภาคมากกว่าอดีตทำให้ลูกศิษย์แต่ละภูมิภาคเกิดการเข่นกัน และไม่คอยให้ความเคารพนับถือครูบา
อาจารย์จากภูมิภาคอื่น ๆ เหมือนครั้งในอดีต รวมถึงในการสักยันต์ของคนรุ่นใหม่ที่มาสักยันต์ที่วัดบางพระ
เหมือนมาสักยันต์เพื่อกระแสความนิยมความทันสมัยมากกว่าจะคำนึงถึงพุทธคุณที่มีต่อลายสักยันต์แต่

ละลายย่นต์ จนส่งผลให้ไม่ได้ยึดปฏิบัติข้อห้ามหรือหลักพิธีกรรมที่ต้องมีขั้นตอนการได้ลายย่นต์มานั้น
ในอดีตตามพิธีกรรมของหลวงปู่หิมและหลวงพ่อบ้างเป็นต้องให้พระอาจารย์เป็นคนกำหนดให้ แต่ปัจจุบัน
ผู้ใดนึกอยากสักลายใดก็ได้โดยง่ายกว่าอดีตมาก มีหลายอาจารย์ที่ไม่ได้ทำตามแบบหลวงพ่อบ้างเป็นเรื่อง
การเลือกลายสัก เพราะวัดบางพระถือเป็นต้นฉบับตามแบบหลวงพ่อบ้างเป็นที่ไม่สามารถเลือกได้ ทำ
ให้เอกลักษณ์ของวัดบางพระค่อย ๆ เลือนหายไป ซึ่งข้อปฏิบัตินี้ขึ้นกับความเคร่งครัดพิธีกรรมในแต่ละ
ลัทธิที่ไม่เหมือนกันนั่นเองจึงทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระ
ทศเทพ ทสธมโม (วนิชาติ) และคณะ (2561) ที่พบว่าเรื่องการสักลายมีมาตั้งแต่สมัยโบราณนิยมการ
สักเฉพาะผู้ชาย เพราะผู้ชายมีหน้าที่คุ้มครองรักษาชุมชนหมู่บ้าน และต้องถูกเกณฑ์ไปเป็นทหารไป
ออกทัพจับศึกไม่สะดวกจะพกเครื่องรางของขลังติดตัวไปด้วยจึงสักยันต์เพื่อเป็นสร้างขวัญกำลังใจให้มี
ความศรัทธาเชื่อมั่น ซึ่งปัจจุบันการสักลายไม่ได้สักเพื่อความเชื่อในความขลังศักดิ์สิทธิ์ทางไสยศาสตร์
แต่นิยมสักเพื่อความโก้เก๋บ้าง สักตามเพื่อน สักตามดาราดาวบางคนสักในร่มผ้า บางคนสักไปทั้งตัวรวมทั้ง
ใบหน้าด้วย

ข้อเสนอแนะ

สามารถนำเป็นข้อมูลแก่ทางวัดบางพระหรือหน่วยงานที่สนใจจะเผยแพร่ข้อมูลการสักยันต์
ของวัดบางพระ และควรเป็นการนำเสนอในรูปแบบที่ทันสมัยให้ความรู้ความเข้าใจการสักยันต์ของวัด
บางพระ อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม เช่น การเผยแพร่ในสื่อโซเชียล การทำเป็นหนังสือ E-
book เพื่อให้คนรุ่นใหม่ได้รับข้อมูลที่ถูกต้องเหมาะสมและเข้าถึงได้ง่ายยิ่งขึ้น

References

- ณัฐธัญ มณีรัตน์. (2550). *การศึกษาวิเคราะห์ระบบยันต์ในภาคกลางของประเทศไทย (รายงานการ
วิจัยเรื่อง)*. กรุงเทพฯ: สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ.
- โดมภักดิ์ พิทยสุตา. (2555). *ยันต์ไทยยอดนิยม*. กรุงเทพฯ: ไทยควอลิตี้บุ๊กส์.
- พระทศเทพ ทสธมโม (วนิชาติ) และคณะ (2561). “สักลาย : การบวชในสังคมไทย”. วารสาร
มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด. 12(1), 223-233.

- พระมหานพพล ธมมธโร (ศรีวิเชียร). (2557). “ความเชื่อเรื่องการสักยันต์ของผู้มาสักยันต์วัดบางพระ
จังหวัดนครปฐม” วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (วิชาชีวิตและความตาย). กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- วรรณนิภา ขวนชม และคณะ. (2 กุมภาพันธ์ 2564). *ทุนและพื้นที่ : ศึกษากรณีการก่อตัวของกลุ่มสัก
ยันต์หัวแฉกหนองแขมในกรุงเทพมหานคร*. วารสารวิทยบริการ. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา :
file:///C:/Users/USER/ Downloads/188-370-1-PB.pdf. 2554.
- วานิสา บัวแย้ม. (2556). “แนวคิดยันต์รูปตัวละครรามเกียรติ์”. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหา
บัณฑิต (ประวัติศาสตร์ศิลปะ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ส.บุญฤทธิ์. (2555). *หลวงพ่อบึงเทพเจ้าสักยันต์แห่งลุ่มน้ำบางพระ*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์บ้าน
ธรรมะ.